# Opłata pensjonariusza za pobyt w DPS

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: niedziela, 08, październik 2017 08:54
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 3469

Zgodnie z art. 61 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej górna granica opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej wnoszonej przez mieszkańca lub jego przedstawiciela ustawowego jest wyznaczona przez stopę procentową ustalaną od dochodu. Decyzja o ustaleniu odpłaty za pobyt w domu pomocy społecznej podejmowana jest o tyle w ramach uznania administracyjnego, że przepis ten stanowi, iż opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wnosi mieszkaniec domu, nie więcej jednak niż 70 % swojego dochodu. Oznacza to, że może być ona niższa. Wyrok WSA w Łodzi z 22 września 2017 r. sygn. II SA/Łd 467/17.

Odnosząc się do stanu faktycznego w sprawie sąd wskazał, że skarżący jest 68-letnim pacjentem upośledzonym umysłowo, z chorobą Parkinsona, z napadowym migotaniem przedsionków, niewydolnością serca, nadciśnieniem tętniczym. Jego dochód stanowi renta, dodatek pielęgnacyjny oraz dodatek dla sieroty zupełnej. Łącznie kwota dochodu wynosiła 2162,64 zł.

Sąd wskazał, że w uzasadnieni decyzji organów dla przyjęcia maksymalnego progu odpłatności w sytuacji, kiedy w toku postępowania administracyjnego, w tym również w odwołaniu przedstawiciel ustawowy konsekwentnie wnosił o obniżenie tej opłaty z uwagi na dodatkowe poza opłatą za pobyt w DPS, koszty utrzymania skarżącego związane z zakupem niezbędnych leków, środków czystości i higieny osobistej, odzieży oraz artykułów spożywczych. Ponoszone przez opiekuna prawnego skarżącego wydatki udokumentowane zostały m. innymi załączonymi do odwołania fakturami. Rzeczą organu było zatem ustalenie miesięcznej kwoty tych wydatków oraz rozważenie w ramach uznania administracyjnego możliwości obniżenia maksymalnego progu odpłatności za pobyt skarżącego w DPS.

Wyrok jest nieprawomocny.

*Źródło:* CBOSA



Phoca PDF